

אגרת התשובה ח"ט שיחה ג'

ג' הפסוקים שמבארים שהמלאכים הם משם אלוקים הם כנגד ג' המדרגות שבמלאכים, ובמלאכים דעשיה נאמר אלוקים רק פעם אחת כנגד אותיות המעשה, כי אותיות הדיבור והמחשבה הם בעולם. וזה מדגיש את מעלת הנשמות שגם כמו שבאים בגוף חיותם הוא משם הוי'.

באגרת התשובה פרק ד' מביא אדה"ז שיניקת המלאכים הוא מבחי' החיצונית, ומביא על זה ג' פסוקים, כי ה' אלוקיכם הוא אלוקי האלוקים" "הודו לאלוקי האלוקים" "ויבואו בני האלוקים להתיצב". ומפרש אאמו"ר שג' פסוקים אלו הם כנגד ג' מדריגות במלאכים, שרפים (בריאה), חיות (יצירה) ואופנים (עשי'), ומזה משמע שישנם ג' בחי' בשם אלוקים. וצריך להבין מה נוגע לבאר באגה"ת את פרטי המדריגות דשם אלוקים?

ובכללות הענין צריך להבין, הרי באגה"ת כאן רוצה לבאר את מעלת הנשמות על המלאכים, אך פה מודגש להיפך שבמלאכים ישנה מעלה שנקראים אלוקים כי חיותם הוא בגילוי בהם, משא"כ נש"י שאף שהם חלק הוי' מ"מ אינם נקראים שם הוי' מפני שהחיות דשם הוי' אינו בגילוי בהם.

והביאור בזה: בפסוקים הנ"ל, הנה בפסוק הראשון נאמר אלוקים ג' פעמים כנגד האותיות דשם אלוקים שבעולם הבריאה, שהם אותיות המחשבה הכוללים ג"כ אותיות הדיבור והמעשה. ובפסוק הב' נאמר אלוקים רק ב' פעמים, דקאי על האותיות דעולם היצירה, אותיות הדיבור הכוללים את אותיות המעשה. ובפסוק הג' נאמר אלוקים רק פעם אחת וקאי על האותיות המעשה. דאף שמקור אותיות הדיבור והמחשבה הם אותיות המחשבה, מ"מ הצמצום דשם אלוקים מסתיר, ואין המקור נרגש באותיות הדיבור. וכל זה מדגיש את מעלת נשמות ישראל שהם משם הוי', שגם לאחר שהנשמה באה בגוף האדם היא שייכת למקורה, ועד שחיות האדם הוא משם הוי'.